

ringsbanken indgår således i AF's almindelige formidlingsarbejde, og AF og den ledige vil på baggrund af testrapporten bedre kunne udarbejde en målrettet handlingsplan.

Det er derfor min vurdering, at projektet er et tilbud, som AF-Roskilde inden for aktivlovens rammer giver til personer med længerevarende ledighed bag sig, om hjælp til at bedre beskæftigelsesmulighederne.

Spm. nr. S 3034

Til miljø- og energiministeren (15/7 96) af:

Jette Gottlieb (EL):

»Hvorfor har ministeren ikke nedlagt veto mod VVM-redegørelsen vedrørende vej- og bybaneanlæg i Ørestaden, som Skov- og Naturstyrelsen har anbefalet?«

Begrundelse

Ifølge Ingeniøren fra den 12. juli 1996 har Skov- og Naturstyrelsen undsagt Københavns Kommunes miljøvurdering af Ørestadens vej- og bybaneanlæg. Styrelsen har bl.a. kritiseret, at vurderingen ikke har en udformning og detaljeringsgrad, der gør det muligt med tilstrækkelig sikkerhed at vurdere, om der i videst muligt omfang tages hensyn til de naturmæssige interesser. Konkret har styrelsen påpeget, at miljøvurderingen ikke indeholder tilstrækkelige data til at vurdere overlevelseshøjden for særligt beskyttelseskrævende arter af planter og dyr. Ifølge Ingeniøren har Naturforvaltningskontoret i Skov- og Naturstyrelsen anbefalet et ministerveto mod VVM-redegørelsen.

Svar (22/7 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt sagen for ministeriets Landsplanafdeling, som har oplyst:

»Københavns Kommunes forslag til kommuneplantillæg for Ørestaden blev i overensstemmelse med almindelig praksis forelagt de berørte statslige myndigheder for at afklare, om forslaget gav anledning til ønsker om indsigelse (veto) fra miljø- og energiministeren efter planlovens § 29, stk. 1. Forslaget fastlægges blandt

andet linjeføringen af Ørestadens overordnede veje og bybanen og indeholder en VVM-redegørelse for disse anlæg.

Som svar på denne høring fremsendte Skov- og Naturstyrelsen sine bemærkninger til Landsplanafdelingen. Heraf fremgik det, at Skov- og Naturstyrelsen fandt, at VVM-vurderingen efter styrelsens vurdering ikke havde en udformning og detaljeringsgrad i forhold til de naturmæssige forhold, der gjorde det muligt med tilstrækkelig sikkerhed at vurdere, om der i videst muligt omfang tages hensyn til de naturmæssige interesser.

Skov- og Naturstyrelsen fandt det endvidere vanskeligt på det foreliggende grundlag at vurdere, om der af naturbeskyttelsesmæssige årsager kan være behov for justeringer i det foreliggende materiale eller i den opfølgende detailplanlægning, samt om der kan være behov for f.eks. udlæg af erstatningsbiotoper eller yderligere faunapassager.

På baggrund heraf meddelte styrelsen, at man for i videst muligt omfang at tage højde for disse forhold ville være indstillet på at bistå fagligt i den videre proces med planlægningen og realiseringen af de pågældende bane- og vejanlæg.

Styrelsen meddelte endvidere, at man gerne bistår med udarbejdelsen af plejeplanen for området. Ved udarbejdelsen af denne vil det være naturligt at vurdere behovet for at udlægge eventuelle erstatningsbiotoper eller gennemføre andre kompenserende foranstaltninger.

Skov- og Naturstyrelsen har således ikke anbefalet, at der blev nedlagt veto mod kommuneplantillægget, men har fremsat en række bemærkninger til det videre arbejde med detaljeringen af planlægningen for Ørestaden.

Beføjelsen til at nedlægge veto efter planloven er et instrument, der primært er beregnet til at blive anvendt til at varetage de statslige interesser i en situation, hvor muligheden for at varetage de pågældende interesser ellers forskertses.

Landsplanafdelingen, som koordinerer den statslige tilbagemelding vedrørende kommuneplantillægget, har ligeledes vurderet, at Skov- og Naturstyrelsens bemærkninger vedrørte forhold, som der kunne tages højde for gennem den mere detaljerede planlægning af Ørestaden. Der er i forbindelse hermed og ved tilvejebringelsen af de plejeplaner, som er forudsat i loven om Ørestaden, en række muligheder for at tage hensyn til de naturmæssige forhold, jf. også besvarelsen af 18. april 1996 af spørgsmål nr. S 1888.«